Stenroth sukuseura ry:n jäsenlehti

KIVENJUURET

NRO 35

marraskuu 2015

- **SAM VON BELL** joulukortti-perinteen luoja Suomessa
- **ERIKIN** jalanjäljillä DNA-tutkimuksen avulla?
- **IKÄHEIMOT** koolla Suomenlinnassa
- **Tervetuloa Saarijärvelle 11.–12.6.2016**

Pääkirjoitus

Toistamisen tärkeys

Olemmeko sukuseurassa lähellä vai kaukana toisiamme?

Yksi ainoa meitä kaikkia yhdistävä tekijä on Ruotsin armeijan vänrikki Erik Stenroth (1688–1766), jonka aikana kuningaskuntaa hallitsivat Kaarle XI 1660–1697, Kaarle XII 1697–1718, Ulrika Eleonora 1719–1720, Fredrik I 1720–1751 ja Adolf Fredrik 1751–1771.

Ei voinut tietää Erik Stenroth, mitä hänen nimissään myöhempinä vuosisatoina esiin nostettaisiin. Eivät sitä tienneet hänen lapsensakaan, joista Katarinan, Henrikin, Saran ja Nilsin jälkeläiset ovat saaneet sukuseurassa nimikkosukuhaaransa.

Kaukana ovat siis yhteiset tekijät. Samaa todistaa se, että Erikin jälkeläisiä lienee elossa yli 10 000 ja sukuseurassa on jäseniä noin 500.

Lähentymisen siemenet kylvettiin 1980- ja 1990-luvuilla. Laukaan Pellosniemen pappilassa oli ymmärretty 1800-luvulta lähtien sukulaisuuden vaalimiseen liittyvä perintöarvo. Tuo vaalimisen paine purkautui toimintaan 1996 Mäntyharjulla, jossa Pellosniemen perilliset päättivät selvittää, olisiko syytä perustaa koko laajaa Stenrothin sukua – Erikin jälkeläisiä – koskettava sukuseura.

Kenttä vastasi myöntävästi. Sillä tiellä olemme olleet 15 vuotta.

Tarvitaan kerrontaa uudella tavalla

Minulla oli työelämässä ilo oppia tuntemaan esimiehenä Helsingin Sanomien uutispäätoimittaja, monin tavoin palkittu journalisti Simopekka Nortamo (1927–2003). Istuin kerran toimituspalaverissa, jossa kotimaantoimituksen vuoropäällikkö esitteli juttulistaa seuraavalle päivälle. Yksi aihe oli, minkä arvoinen on ihmisen keho, jos se muunnetaan alkuaineiksi ja punnitaan maailmanmarkkinahinnoilla.

Nortamo naurahti sarkastiseen tapaansa, että jokainen uusi toimittajasukupolvi oivaltaa aina samoja asioita kuin edellisetkin. ”Pannaan lehteen. Aihe on hyvä. Se kiinnostaa joka kerta, koska asia kerrotaan aina uudella tavalla.”

Stenroth sukuseuran ydinkysymyksiä on, osaako se kertoa hyvää historiaansa houkuttelevasti uudistuen sukupolvesta toiseen. Sen sääntöjen mukaan seuran tulee ”edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta suvun keskuudessa”.

Se jos mikä on läheisyyttä.

Menestyminen on onnistumista perustyössä

Sukuseuran vahvuus punnitaan vuosikokouksissa, niin tylsältä kuin se saattaa kuulostaa. Vain läsnäolijat pääsevät vaikuttamaan, kuulummeko yhteen vai erkanemmeko. Menestymisen elinehtona on säännöistä kumpuava perustyön tekeminen. Kukin astuu vuorollaan vastuutehtäviin kertomaan Erik Stenrothin tarinaa. ”Aihe on hyvä, kun asia kerrotaan aina uudella tavalla.”

Timo Siukonen
Emerituspuheenjohtaja, ainaisjäsen

Sisältö

Pääkirjoitus: Toistamisen tärkeys 2

Puheenjohtajalta: Kohti Saarijärveä 3

Sam von Bell – joulukorttiperinteen luoja Suomessa 4

Seurasimme Erikin jalanjälkiä, sukuja ja elämänvaiheita Loviisassa 6

Ikäheimot koolla Suomenlinnassa – uutta etsimässä ja vanhaa vaalimassa 8

Geenitutkimuksella Erikin jäljille? 10

Hirvikeittoa ja juomia Stenrothien tapaan 12

Perheuutisia 13

Tulevaa ohjelmaa 17

Sukuseura tiedottaa 19

Stenroth-shop 20

KANNEN KUVA:

Joulukortti/ Sam von Bell.

Kohti Saarijärveä

Kuva: Matti Vaskelainen

Ensi kesänä sukuseuramme tulee kokoontumaan Saarijärvellä vuosikokoustapahtumassa. On hienoa saada tulla Keski-Suomen kulttuuri-kaupunkiin, joka on Stenroth-suvulle tärkeä paikka.

Useat Stenroth-sukuun kuuluneet papit ovat tehneet siellä hengellistä työtä vuosisatojen aikana. Heistä yhden perheessä kansallisrunoilijamme Johan Ludvig Runeberg sai kokea suurta vieraanvaraisuutta ja ystävyyttä kotiopettajavuosinaan. Ja siellä runoilija koki syvän nuoruuden rakkauden erään sukuumme kuuluneen nuoren naisen kanssa. Stenroth-sukuun kuuluvia ihmisiä vaikuttaa yhä Saarijärvellä ja odotamme innolla heidän tapaamista ja kuulumisia. Tässä lehdessä on ensimmäinen kutsu sukutapahtumaan.

Lehdessä on kutsu toiseenkin sukutapaamiseen, kevään korvilla olevaan SukuJutut-seminaariin Hämeenlinnassa. Seminaari katsottiin aiheelliseksi järjestää sukututkimuksesta kiinnostuneille suvun jäsenille, koska Stenroth-suvun tietokanta tullaan siirtämään lähiaikoina SukuJutut-sukututkimusohjelmaan. Muutos tulee antamaan uusia mahdollisuuksia täydentää tietokantaamme ja havaita siellä olevia puutteita. Suvun sukututkijat voivat nyt yhdessä perehtyä ohjelmaan, tutustua toisiinsa ja yhdessä laajentaa sukutietoisuuttamme. On hyvä tietää, että tämän ohjelman käyttöoikeus on vain rekisteröidyllä kohteella. Stenroth-sukuseurassa se on vain suvun tietokannan ylläpitäjällä.

Toinen merkittävä sukututkimushanke, dna-tutkimus, on suunnitteluvaiheessa suvussamme. Sen tulokset saattavat avata aivan uusia polkuja suvun ympärille.

Sukututkimus on yhä enemmän in-asiaa, kun televisiossakin jo mainostetaan sukututkimusta. Suurista ikäluokista monet ovat jo eläkeikäisiä ja kiinnostuneita juuristaan. Nyt heillä on aikaa ja kykyä harrastaa sukututkimusta, mikä on hyvin arvokasta tulevia sukupolvia ajatellen.

Helsingissä vietämme jo perinteeksi tullutta Stenroth-suvun adventtitapahtumaa lauantaina 28. marraskuuta keskellä kaupunkia Annankulmassa, Annankatu 14 D. Tervetuloa hiljentymään yhteiseen hartaustilaisuuteen.

Marjatta Salonen
sukuseuran puheenjohtaja

JÄSENLEHTI JULKAISIJA
Stenroth sukuseura ry

TOIMITUS
Kaarina Wilskman
päätoimittaja

VIESTINTÄTOIMIKUNTA
Theo von Bell
Marjatta Salonen
Juhani Törmänen
Kaarina Wilskman

OSOITE
Kivenjuuret
c/o Kaarina Wilskman
Oikotie 6 A 16, 04400 Järvenpää
kaarina.wilskman@kolumbus.fi
puh. 050 439 3180

KOTISIVU
http://www.stenroth.net

PANKKI
Stenroth Sukuseura ry
Handelsbanken
FI 3231313001246594

OSOITETIEDOT
Pyydetään ilmoittamaan sukuseuran jäsensihteerille:
Liisa Sjöblom
Pätsiniementie 9 A 7
37800 Akaa
liisa.sjoblom@pp.inet.fi

PAINOS
500 kpl

TAITTO JA PAINO
Digipaino Keuruskopio Oy

YMPÄRISTÖMERKKI MILJÖMÄRKT
4041 0915
Painolaitos

Sam von Bell

– joulukorttiperinteen luoja Suomessa

TEKSTI: THEO VON BELL, KUVAT: SAM VON BELL

Sam von Bellin kädenjälki näkyy vanhoissa postikorteissa ja opetustauluissa.

Sam von Bellin elämäntyö ulottui monille alueille.

Taidemaalari, koristemaalari ja kuvittaja **Sam von Bell** kytkeytyy Stenrothien sukuun veljensä, Henrikin sukuhaaran Andreas (Antero) Evert Nicolaus von Bellin kautta, jonka vaimo oli Sigrid (Sirkku) Naemi Stenroth (Kvartetto H 734).

Carl Joseph Samuel (Sam) von Bell syntyi 16.3.1865 Sipoossa ja kuoli 10.8.1920 Helsingissä. Valitettavasti hänestä on saatavilla vain niukasti tietoa. Tiedetään kuitenkin että hän kävi koulua Helsingissä, ”Realskolan i Helsingfors”. Tämän jälkeen hän aloitti opinnot Ateneumin Taideyhdistyksen piirustuskoulussa Helsingissä ja valmistui sieltä luultavasti vuonna 1886. Taideyhdistyksen piirustuskoulussa hänen opiskelijatovereitaan olivat esim. Axel Gallén (myöhemmin Gallén-Kallela) ja Emil Wikström.

Valmistuttuaan piirustuskoulusta, hän jatkoi koristemaalariopintojaan Wienissä vuosina 1886 – 1888. Vuonna 1889 opinnot veivät hänet Berliiniin ja sieltä Kööpenhaminaan. Vuonna 1893 hän ryhtyi yrittäjäksi ja perusti oman koristemaalausliikkeen Korkeavuorenkadulle Helsinkiin.

Opetustauluja ja joulukortteja

Erikoisen kunniamaininnan hän sai Zacharias Topeliukselta Helsingissä 1893, kun hän oli uudelleen maalannut ”Oprin” italialaiseen tyyliin. Oman mainintansa ansaitsevat myös lukuisat historialliset maalaustyöt, muun muassa kouluja varten tehdyt opetustaulut.

Sam von Bell piirsi myös ensimmäiset suomalaiset joulukortit, jo-

» Sam von Bell piirsi ensimmäiset suomalaiset joulukortit.

ten häntä voisi kutsua suomalaisen joulukorttiperinteen luojaksi. Lähes kaikki joulu- ja postikorttinsa hän piirsi vuosina 1905 - 06. Hänen kuvittamansa, Kalevalan sankareita esittelevä postikorttisarja, julkaistiin Saksassa 1905 ja hänen käsialaansa on myös Suomen ensimmäisen sarjakuvalehden ("Amerikkalainen kuvakirja 1904") kansikuva.

Toimintaa myös Pietarissa

Vuonna 1895 lehti-ilmoituksella haettiin maalareita Nižni Novgorodin (Gorki 1932 - 1990) maailmannäyttelyyn (28.5.1896 – 1.10.1896), koristemaalaamaan Suomen näyttelyosastoa.

Tämän projektin jälkeen hän jäi Venäjälle ja avasi koristemaalausliikkeen Pietarissa vuonna 1901. Hän toimi Venäjällä tiettävästi vuoteen 1904.

Hänen tiedetään maalanneen Pietarin oopperaan kattomaalauksia ja tehneen vastaavia töitä myös Riikassa ja Wienissä.

Monipuolista toimintaa

Myöhemmin Sam von Bell opiskeli Saksassa kattohuopa-alan teknikoksi ja työskenteli valmistuttuaan teknisenä johtajana yhtiössä nimeltä "Heinr. Reincke & Co". Suomeen palattuaan hän toimi työpäällikkönä "Suomen Oy Semptalin Ab"-yhtiössä kuolemaansa saakka.

Sam von Bellin hautajaisiin Pitäjänmäellä osallistui runsaasti väkeä, koska hän oli hyvin tunnettu paikkakunnalla. Hän oli muun muassa mukana perustamassa ruotsinkielistä kansakoulua paikkakunnalle (Sockenbacka svenska folkskola). Hän toimi myös Pitäjänmäen VPK:n puheenjohtajana (1910) ja sen päällikkönä (1913-14).

Sam von Bellin piirtämä opetustaulu.

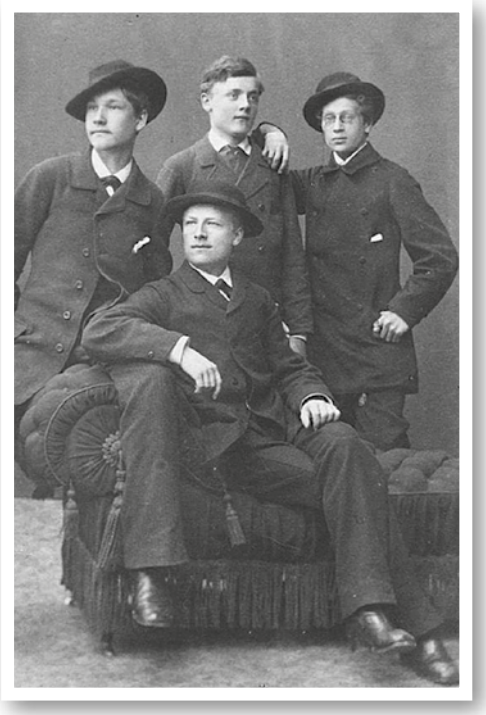

>> Ryhmämuotokuva Taideyhdistyksen piirustuskoulun nuorista opiskelijoita Helsingissä keväällä 1883. Divaanilla istuu Emil "Wiikka" Wikström ja käsinojalla Axel Gallén, divaanin takana seisovat Oskar Svennberg (hatutta) ja Samuel von Bell.

TEKSTI JA KUVAT JAN SUNDMAN

Seurasimme Erikin jalanjälkiä, sukuja ja elämänvaiheita

Erik Stenroth osallistui Loviisan linnoituksen rakennustöihin vänrikkinä vuosina 1747–1750.

Malmgårdin kartanon isäntä kreivi Johan Creutz.

Sukuseura kokoontui Erikin jalanjäljille lauantaina 12.9.2015. Monipuolinen ohjelma kiinnosti 34 tiedonhaluista stenrothilaista.

Erik linnoitti Loviisaa

Hattujen sodan jälkeen valtakunnan raja oli Kymijoen läntisellä haaralla. Tuli tarve linnoittaa uutta rajaa. Osana linnoittamisprojektia Viaporin (Suomenlinna) lisäksi oli Degerbyhyn sittemmin Loviisaan rakennettava maalinnoitus. Työhön, johon Erik Stenroth osallistui upseerin ominaisuudessa, kerrotaan komennetun yli 2000 miestä. Linnoitus ei koskaan valmistunut ja sen rakentaminen lopetettiin 1775. Valmiiksi saadut bastionit antautuivat kaupunkinsa hävittämistä pelkäävien asukkaiden pyynnöstä taistelutta venäläisille heidän hyökättyään maahamme 1808.

Linnoituksen lisäksi tutustuimme myös muuten Loviisaan kaupungin kuin omat taskunsa tuntevan oppaamme Maija Hanssonin johdolla.

Kierros Malmgårdin linnassa

Kartanon isäntä kreivi Johan Creutz johdatteli meidät kiinnostavalle linnakierrokselle. Korkeat kartanon seinät kätkevät sisäänsä kolmen kerroksen kodin. Kreivi avasi sen upeat salit ja kokoelmat arvokkaine interiööreineen selostaen avoimesti koko Creutz-suvulle kuuluneen linnan historiaa. Salissa kruunujen alla meidät ikuistettiin upeaan ryhmäkuvaan. Hetki sai paatuneen ohjelmaräätälin herkistymään.

Vierailuja myös muissa kohteissa

Loviisaan palattuamme kävimme Vanhalla hautausmaalla Josef Björkstenin ja Alfred Björkstenin, Jean Sibeliuksen suvun ja loviisalaisen jääkärieversti Ragnar Nordströmin leposijoilla, Sibelius-talossa ja Komendantin talossa.

Villa Björkstenin iltasymposiossa kokosimme yhteen päivän antia. Christian Creutz pohti esityksessään, miten Creutz -suku liittyy Stenrotheihin. Sukulaisuutta ei pystytä todentamaan vaikka muita yhteyksiä lienee ollutkin.

Impi Hagström kertoi Erik Stenroth - Björksten yhteyksistä. Vänrikki Erik Stenroth, majoitusmestari Valentin Roschier ja kapteeni Erik Birkenstein/Björksten olivat kaikki Kaarle XII:n sotilaita ja ehkä tunsivat toisensa.

Illan kruunasi Pirjo-Riitta ja Simo Härkösen itse ammutusta hirvestä ja lisukkeista valmistama maukas "Uniikki Hirvikeitto" (ks, ohje sivulta 12).

Sunnuntaina vieraili yön Villa Björkstenissä levähtänyt porukka Loviisan Merenkulkumuseossa. Idyllinen museo esittelee Loviisan merenkulun purjelaiva- ja höyrylaivahistoriaa 1700- ja 1800-luvulla ja höyrylaiva-varustaja Ragnar Nordströmin merkitystä.

Ohjelmaräätäli kiittää retkiryhmää mukanaolosta ja ilmeisen antoisasta retkestä.

Sukuseuran jäsenet Malmgårdin kartanon salissa.

Ehrensvärd-polulla jyhkeän linnoituksen taidokkaasti leikattuja järkäleitä muurina.

Ikäheimot koolla Suomenlinnassa

– uutta etsimässä ja vanhaa vaalimassa

teksti: Risto Ikäheimo

Saran sukuhaaraan kuuluvan Ikäheimon sukuseura kokoontui 13.6.2015 Suomenlinnassa Helsingissä.

Suomenlinnan kokouksen myötä toteutui pitkään toivottu ja suunniteltu tapaaminen pääkaupunkiseudulla. Suomenlinnan upseerikerho tarjosi hyvät puitteet, ja sääkin suosi. Tarkoitus oli saada uusia kasvoja pääkaupunkiseudulta kokoukseen ja myös sukuseuraan. Tavoite toteutui erinomaisesti: kokouksen osanottajista suuri osa oli Etelä-Suomesta ja osa jopa ensikertalaisia.

Osallistujamäärä oli rohkaiseva: meitä oli yli 60 ja iltapäivän päätteeksi pidetyssä sukukokouksessa 44 henkilöä.

Ennen sääntömääräisiä asioita aloitimme perinteisellä lipunnostolla ja fanfaarilla sekä Savolaisten laululla. Aivan upea ohjelmaosuus oli paikalla olleiden esittäytymiskierros ennen lounasta.

Ruokaa sulateltiin mainion musiikkiohjelman tahdittamana: esiintyjinä Kaartin sotilassoittokunnan varajohtaja Lassi Ikäheimo, trumpetti sekä Mikko Ikäheimo, luuttu ja kitara.

Molempien esiintyjien mainiot juonnot sekä esitykset veivät meidät Suomenlinnan historiaan musiikin rikkaita polkuja pitkin. Päivän päätteeksi lauloimme yhteisesti ”Arvon mekin ansaitsemme”.

Lassi Ikäheimon fanfaari kutsui suvun koolle.

Tekstin kirjoittaja Risto Ikäheimo (vas.) ja häntä vastapäätä Ikäheimon sukuseuran puheenjohtaja, ylilääkäri Risto Ikäheimo Oulusta.

Varsinaisen sukukokouksen esityslistalla oli tärkeimpänä asiana sukuseuran uudistetut säännöt, jotka tulee hyväksyä vielä vuonna 2017 pidettävässä sukukokouksessa. Stenrothin sukuseuran kokouksessa vuosi sitten Suomenlinnassa hyväksytyt säännöt olivat hyvä tuki Saran sukuhaaraan kuuluville Ikäheimoille.

Tulevaisuuden haasteista suurin on jäsenistön osalta saada riittävästi

nuoria mukaan. Sukuseuramme jäsenrakenne on muuttumassa agraariväestä koulutettujen, eri puolille Suomea levittäytyneiden ihmisten seuraksi.

Pielavedellä kotipaikkaa pitävä seura on perustettu vuonna 1977 ja 29.7.2017 kokoonnumme 40-vuotisjuhliin Kuopion Rauhalahteen, missä pidettiin myös seuran perustava kokous.

Tärkeimmät tehtävämme ovat sukututkimuksen jatkaminen ja laajentaminen sekä suvun jäsenten yhteenkuuluvuuden tunteen ja yhteisöllisyyden jalostaminen. Tässä työssä tarvitaan hyvää tiedotusta ja yhteydenpitoa myös kokousten välissä.

Heimon sukuseuran kunniapuheenjohtaja Esa Ikäheimo (toinen vasemmalta) kertoo sukuviirin heraldiikasta.

Sukuviiri

Mustassa kentässä on keltaiset pienet i-kirjaimet, joista vasen i on peilikuvana ja keskellä on karhukeihäs. I:t sitoo yhteen kolme lyhteen sidettä. I:t ja karhukeihäs kuvaavat sukulaisia ja sukuhaaroja, joita sukuseura siteiden symboloimana yhdistää. Siteet merkitsevät myös avioliiton kautta sukuun tulleita. Karhukeihäs ja lyhteen muoto viittaavat suvun erämies- ja agraarimenneisyyteen. I:n pisteet kuvaavat avoimien silmien katsetta tulevaisuuteen.

Mustakeltainen väri (Savon värit) kertoo siitä, että suku on lähtöisin Savon seudulta ja sukuseuran kotipaikka on Pielavesi.

Sukutunnuksen on suunnitellut lehtori Esa Ikäheimon pohjatyön perusteella lehtori Helmer Räty Kuopiosta.

Lähde: www.ikaheimonsukuseura.fi

Haastattelu: Kaarina Wilskman

Geenitutkimuksella Erikin jäljille?

Pekka Ahlfors rohkaisee jäljittämään Erik Stenrothin juuria myös geenitutkimuksen avulla.

”Geenitutkimus eli DNA-testi ei korvaa eikä se ole vaihtoehto perinteiselle sukututkimukselle”, korostaa Akaan sukututkijoiden puheenjohtaja Pekka Ahlfors.

”Geenitutkimus voi kuitenkin täydentää perinteistä sukututkimusta ja antaa johtolankoja epäselvien asioiden selvittämiseen, pysäyttää vääriä reittejä ja ohjata uusille väylille.”

Ahlfors on Suomessa ensimmäisten joukossa lähtenyt perehtymään jo vuonna 2007 DNA:n mahdollisuuksiin sukututkimuksessa. Kuuluupa kokemuksiin jo salapoliisityön kaltaisten arvoitusten ratkaisujakin.

Erik Stenrothin jälkeläisten geneettisen perimän kuvaamisen voisi Ahlforsin mukaan aloittaa niin, että Y-DNA-testin avulla tutkitaan kolme elossa olevaa miespuolista jälkeläistä kummastakin Erikin pojan sukuhaarasta. Näin saataisiin tieto, jota voitaisiin verrata jo tuhansien suomalaisten geeniperimän sisältävään Family Treen vertailutietokantaan. Tulos voi joko vahvistaa, täydentää tai kumota Erikin alkuperästä tehtyjä arvioita.

”Ajallisesti 1700-luvun alkupuolta jäljittävä tutkimus on täysin mahdollista. Tulosten tulkinnassa täytyy kuitenkin käyttää harkintaa.”

Testien avulla voidaan myös löytää aikaisemin tuntemattomia sukulaisia. Entä paljastaako DNA mahdolliset yhteydet viikinkeihin? Näitä polkujahan jäljittivät Timo Siukonen (Kivenjuuret 33) ja Pertti Toukomaa (Kivenjuuret 34).

”Jos Stenroth-suvun geenit viittavaat itäiseen suuntaan, sulkee se pois yhteyden viikinkeihin. Yhteyteen vihjaa läntinen perimä. On myös mahdollista, että löytyy yhteistä geeniperimää viikinkisukuina tunnettuihin sukuihin. Siitä voi päätellä jotain todennäköisyyksiä. Ajallisesti yhteys on kuitenkin niin pitkä, että tuloksiin täytyy suhtautua varauksellisesti.”

<< Pekka Ahlfors seuraa läheltä Stenroth-sukuseuran toimintaa Saran sukuhaaran Masalineihin kuuluvan puolisonsa Marja Siltalan kanssa.

Tietosuoja ongelmana?

DNA-testeihin on varsinkin alkuvaiheessa liitetty monia uhkia ja riskejä. Käyttävätkö tutkimuslaitokset tietoja esimerkiksi lääketieteellisiin tarkoituksiin ja vuotavatko tiedot?

Kokemusten kertyessä ovat epäluulotkin hiukan hälvenneet. Family Treetä pidetään eettisesti korkeatasoisena ja luotettavana tutkimuslaitoksena, joka keskittyy pelkästään palvelemaan sukututkimusta.

Tietosuojavaltuutetu Reijo Aarnion tavoin Ahlfors kuitenkin muistuttaa, että geenitestit paljastavat paljon paitsi tutkittavasta myös hänen lähimmäisistään. Testit voivat esimerkiksi paljastaa, että veljekset kuuluvat eri geneettiseen ryhmään eikä heillä voi olla sama isä.

Dna-testi saattaa siis yllättää. Joku testatuista ei välttämättä kuulukaan samaan haplotyyppiin kuin muut, jolloin biologinen isyys on väistämättä väärä. Tässä Y-DNA:n todistusvoima on aukoton.

”Kuten kaikki sukututkijat tietävät, emme koskaan voi olla varmoja biologisesta isästä, kun menneisyydessä saattaa olla vaiettuja ja unohtuneita salaisuuksia”, muistuttaa Ahlfors.

Ahlfors kiteyttää lopuksi: ”Tutkimuksella saavutettava hyöty on mielestäni kuitenkin mahdollisia riskejä suurempi.”

Geneettinen sukututkimus

(Lähde: Wikipedia)

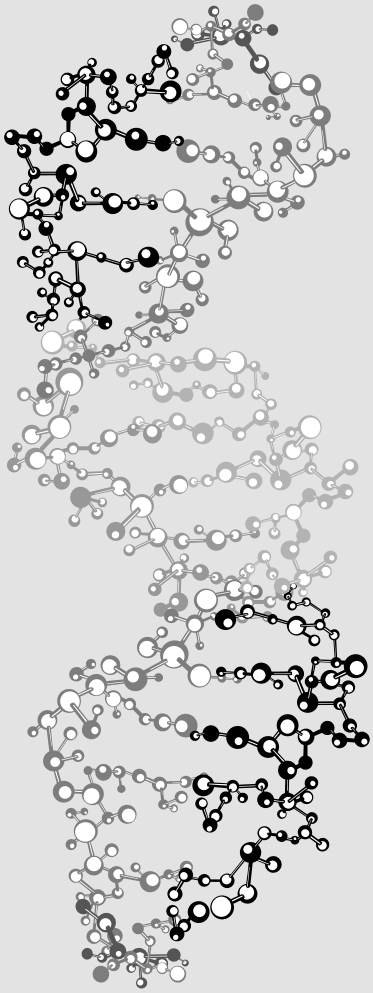

Mitä?

Geneettinen sukututkimus eli geneettinen genealogia tarkoittaa oman tai jonkun muun henkilön sukulaisten keskinäisten sukulaisuussuhteiden ja suvun vaiheiden tutkimista hyödyntämällä DNA-testejä yhdessä perinteisen sukututkimuksen ja historiallisten lähteiden kanssa.

Yleisimmät geneettisen sukututkimuksen testit ovat Y-kromosomista tehtävä Y-DNA-testi eli isälinjan tutkimus, mtDNA-testi eli äitilinjan tutkimus, sekä autosomaalisen DNA:n tutkimus.

Y-DNA-testissä tutkitaan henkilön isälinjaa hänen Y-kromosominsa perusteella. Y-kromosomin DNA periytyy isältä pojalle lähes muuttumattomana, joten miehillä, joilla on lähes identtinen Y-DNA, on yhteinen isälinjainen esi-isä. Y-kromosomeissa tapahtuneiden mutaatioita vertailemalla voidaan mahdollisesti päätellä sukulinjojen erkaantumisen ajankohtia ja ajallisia järjestyksiä.

mtDNA-testissä tutkitaan äitilinjaa mitokondrion DNA:n kautta. Mitokondrion DNA periytyy äidiltä lähes muuttumattomana kaikille jälkeläisille, niin pojille kuin tyttärillekin. mtDNA-testi ei anna yhtä tarkkoja tuloksia kuin Y-DNA-testi, sillä mutaatioita tapahtuu siinä suhteellisen harvoin.

Autosomaalisen DNA:n testiä käytetään sukulaisuuksien selvittämiseen sekä isän että äidin sukujen eri sukuhaaroista. Autosomaalisen DNA:n tutkiminen antaa tasapuolisemman ja täydellisemmän kuvan perimästä kuin pelkkä äiti- tai isälinjatutkimus. Testillä saa myös tietää perimänsä etnistä taustaa.

DNA-tutkimuksella saadaan esiin ns. haploryhmiä. Haploryhmä on keskenään lähisukuisten DNA:n haplotyyppien joukko tai tietyn geenin tai genominosan kehityslinja tietyn lajin sisällä.

Haploryhmien taajuudet usein vaihtelevat maantieteellisesti lajin esiintymisalueen eri osissa. Erityisesti ihmisillä eri mantereiden ja eri etnisten ryhmien haplotyyppikoostumus vaihtelee, ja tämä vaihtelu on syntynyt ihmisen levittäytyessä maapallolle alkukodistaan. Haplotyyppien esiintymisestä ja jakaumasta voidaan jäljittää yksilöiden etnistä alkuperää ja populaatioiden tai kansojen historiaa. Tähän perustuu paljolti geneettinen sukututkimus.

Termi haplotyyppi ja haploryhmä voi periaatteessa viitata mihin tahansa DNA- tai kromosomialueeseen. Käytännössä haploryhmiä on ihmisellä tutkittu lähinnä mitokondrion DNA:sta ja Y-kromosomista, jotka molemmat periytyvät vain toiselta vanhemmalta jälkeläisille haploidina, niin ettei niissä tapahdu rekombinaatiota. Siksi niiden polveutumishistoria on varsin helppo määrittää.

Miten?

Suosituin suomalaisten käyttämä tutkimuslaitos on amerikkalainen Family Tree DNA. Se on maailman suurin alan yritys. Suomi DNA -projektissa on mukana tuhansia harrastajia.

Testin ja siihen liittyvän näytepakkauksen voi tilata internetin välityksellä https://www.familytreedna.com/groups/finland/about/background. Testivaihtoehtoja on eri laajuisia. Varsin kattavan kuvan saa 67 markkeria sisältävästä tutkimuksesta. Testin laajuus vaikuttaa hintaan. Esimerkiksi 67 markkeria sisältävä tutkimus maksaa noin 250 euroa.

Näyte pyyhkäistään posken sisäpinnasta ja näytepakkaus palautetaan postissa testilaboratorioon.

Vastaukset saadaan internetin välityksellä. Jokainen asiakas saa oman henkilökohtaisen tulossivun ja salasanan. Tulosten valmistumisesta tulee ilmoitus sähköpostiin. Geneettisesti lähellä oleviin henkilöihin saa sähköpostiyhteyden tulossivulla klikkaamalla ”osumaa” kuvaruudulla.

DNA-näytteen tiedot säilytetään tutkimuslaitoksen tietokannassa 25 vuotta (Family Tree DNA:n ilmoituksen mukaan). Uusia tuloksia kerrotaan aina, kun oman testin jälkeen tehdyistä testeistä löytyy uusia geenisukulaisia.

TEKSTI: PIRJO-RIITTA HÄRKÖNEN, KUVA: JAN SUNDMAN

Hirvikeittoa ja juomia
Stenrothien tapaan

Kun Loviisa-tapahtumaa suunniteltiin, Simo Härkönen meni lupaamaan vaimonsa kauhuksi ruokailun heidän kotiaan lähellä olevaan tapahtumapaikkaan, Björkstenin huvilaan.

Simo ajatteli sen hoituvan helposti, koska olin järjestänyt siellä pienimuotoisemman onnistuneen tilaisuuden omille kurssikavereilleni. Paikka on kyllä miellyttävä kokouksen kannalta, mutta emännän painajainen, koska astioita myöten kaikki piti tuoda sinne kotoa.

Ruokana oli hirvikeitto, lisukkeena leivän päällä juusto ja graavilohi ja Simon tekemä mateenmätitahna, ruokajuomina oman pihan tuotteista tehtyä lehtimehua, raparperi- ja marjamehua. Jälkiruuaksi keitettiin kahvit raparperipiirakan ja kääretorttujen kera, maidottomille ja gluteenittomille oli omansa. Ruokailu taisi silti olla ihmisten mieleen, koska reseptejäkin pyydettiin hirvikeittoon ja juomiin.

Hirvikeitto

Hirvikeiton ohjetta on vähän hankala antaa, kun se on meillä hirvenmetsästyksen aikaan tehtävä viikoittainen sesonkityö ja kotona olevista aineksista riippuen aina hieman erilainen. Teemme keiton tavalliseen tapaan, keitämme luisia lihoja poistaen niistä veret, siilaamme liemen ja siirrämme kaikki isoon 10 litran painekattilaan erilaisten mausteiden ja juuresten kera. Maun antajina ovat varsinkin luiden ytimet, valkosipuli, keltasipuli ja piparjuuri sekä erilaiset muut mausteet. Laitan milloin mitäkin mausteita, harsonyyttiin erilaisia kokonaisia pippureita. Keiton annetaan kypsyä ja erotellaan lihat luista. Kaikki annostellaan litran tölkkeihin ja pakastetaan. Tölkkejä kertyy syksyn mittaan muutama kymmen.

Tuossa nimenomaisessa keitossa olevia aineksia en voi tietää tarkalleen, koska käytin keittoon litrakaupalla näitä valmiiksi pakastamiani ”keitonjuuria” ja lisäsin siihen vain perunoita, juureksia ja maustevihanneksia. Keiton salaisuus lienevät luut, joita käytettään makua antamaan. Nykyään harva tekee niin työläitä keittoja.

Raparperimehu

Paras raparperimehu tulee pilkkomalla raparperit pieniksi, lisäämällä niihin sokeria puolet raparperien painosta ja jättämällä ne sellaisenaan mehustumaan päiväksi pariksi. Sitten seos siilataan ja pullotetaan. Pullot on parasta pakastaa, koska tiiviste ei säily kovin pitkään. Käyttöön otettaessa lisätään mehuun vain vettä maun mukaan. Vihje: Minä käytin sokeriset raparperit tarjoamieni piirakoiden päällysteenä, siihen ne sopivat mainiosti.

Lehtimehu

8 l kiehuvaa vettä
5 l mustaviinimarjan lehtiä paineltuna kattilan pohjalle (Mitä enemmän lehtiä, sitä vahvempi juoma)
30 g sitruunahappoa
n.600 g sokeria tai puolet mehun painosta

Juomalla on monta nimeä, myös Louhisaaren juomaksi sitä kutsutaan tai Marskin juomaksi. Ohjeissa on eri vivahteita myös. Jotkut käyttävät sitruuna tässä kuin raparperimehussakin. Minun tapani tehdä tätä on kiehauttaa noin 8 litraa vettä ja lisätä se pestyjen mustaviinimarjalehtien päälle, joiden sekaan olen ripotellut sitruunahappoa. Seuraavana päivänä siilaan mehun ja sekoitan siihen sokeria puolet mehun painosta. Pakastan muovipulloissa. Jos vien mehun kellariin, on se ensin kuumennettava kiehuvaksi ja laitettava desinfioituihin pulloihin.

<< Isäntä Simo Härkösen kaatamasta hirvestä keiton on valmistanut emäntä Pirjo-Riitta Härkönen.

Perheuutisia

Onnittelemme 100 vuotta

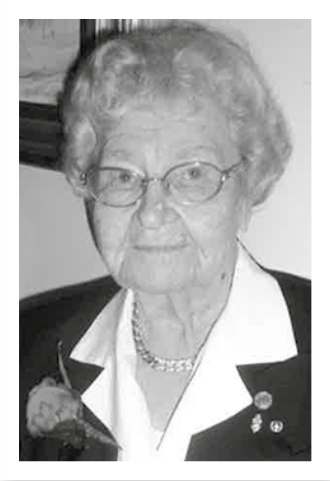

Mailis Tellervo Buuri
(Kvartetto K 995) täytti Lappeenrannassa 100 vuotta 9.10.

Onnittelemme 70 vuotta

Filosofian maisteri
Helena Kinanen
täytti 70 vuotta 16.9. Hän kuuluu Stenroth-sukuun äitinsä von Bell –suvun kautta, jonka juuret ovat Skotlannissa ja Laukaan pappilassa. Helena toimi aktiivisesti sukuseuran hallituksessa ja taloudenhoitajana vuosina 2010-2014. Hän oli pitkään äidinkielen ja kirjallisuuden lehtori Helsingin yliopiston Viikin normaalikoulussa.

Onnittelemme 70 vuotta

Varatuomari **Pekka Pinomaa** (Kvartetto K 211), Stenroth sukuseura ry:n emerituspuheenjohtaja, täytti 70 vuotta 7. 5. Hän on ollut kantavia voimia yhdistyksen toiminnassa. Hän oli mukana sukuseuran perustavassa kokouksessa 10. kesäkuuta 2000 ja tuli valituksi ensimmäiseen hallitukseen Katarinan sukuhaaran edustajana. Pinomaan vankka kokemus ja osaaminen järjestöelämässä koituivat sittemmin sukuseuran eduksi monin tavoin hallituksen jäsenenä, varapuheenjohtajana ja lopuksi puheenjohtajana Timo Siukosen jälkeen ”ylimenokaudeksi”, kuten hän itse luonnehti.

Pinomaa kirjoitti syntymäpäiviensä edellä 2013 omaelämäkerran ”Pappilan musta sika”, jossa hän kertoilee hauskasti ja koukuttavasti elämästään, yrittäjän ja asianajouristaan, suvustaan, luottamustehtävistään, politiikasta (liberaalien ja perustuslaillisten jäsen 1960- ja 1970-luvuilla), kilpaveneilystä, kirjoistaan, Viron ja Italian innostuksistaan.

Timo Siukonen

Onnittelemme 60 vuotta

Sukuseuran toimelias ohjelmaräätäli ja varapuheenjohtaja **Jan Sundman** täytti 60 vuotta 22.7. Hän ei ole mikä tahansa taksimies, vaan suomenkieltä opiskellut ylioppilasmerkonomi, joka työtehtävien muutoksissa ryhtyi ajamaan taksia ja jäi sille tielle. Hänellä on innostusta ja energiaa johtaa sukuseuran ohjelmatoimikuntaa ja järjestää sukulaisille monenlaista ohjelmaa. Jani menetti varhain äitinsä ja varttui siksi isoäitinsä kodissa. Tämä kuului Holstien ja Wegeliusten sukuun. Isoisä oli jalkaväenkenraali Viktor Sundman.

Otamme osaa suruun

Aarne Sariola im memoriam

Kuva: Tapio Hartikainen/Savon Sanomat.

Pankinjohtaja **Aarne Sariola** (Kvartetto H 831) menehtyi pitkäaikaisen sairauden murtamana 4.9.2015 Kuopiossa. Hän syntyi Laukaassa 28.8.1928. Stenrothien sukuun hän kuului äitinsä Elsa Sariolan (o.s. Stenroth) kautta.

Aarne Sariola vietti lapsuutensa ja nuoruutensa Jyväskylässä. Pankinjohtaja-toimittajaisä Veikko oli tunnettu humanisti ja kaupungin kulttuurielämän vaikuttaja, minkä seurauksena Aarne pääsi omaksumaan yhteiskunnallisten verkostojen tärkeyden. Äidin puolelta tulivat tutuiksi kristilliset arvot ja sukurakkaus. Pellosniemen pappila Laukaassa oli Stenrothien Henrikin sukuhaaran ydin.

Aarne Sariola tuli ylioppilaaksi Jyväskylän lyseosta 1947 ja valmistui lainopin kandidaatiksi Helsingin yliopistosta 1953. Varatuomarin arvon hän sai 1965. Hän teki pitkän pankkiuran Yhdyspankin palveluksessa Jyväskylässä, Keuruulla ja Varkaudessa. Eläkkeelle hän jäi 1988 Kuopion konttorin 1. johtajan tehtävistä arvostettuna yhteiskunnallisena vaikuttajana.

Hänen rakkain harrastuksensa oli musiikki ja viulunsoitto. Päivätyönsä ohella hän toimi usean vuoden ajan Jyväskylän ja Varkauden orkesterien konserttimestarina. Kotikonsertit yhdessä Yrjö-veljen (piano) kanssa rikastuttivat sukutapahtumia. Musiikin harrastus vaikutti vahvasti perheen Elina-vaimon, lasten sekä lastenlasten musiikkiharrastamiseen ja muusikon ammattien valintaan. Musiikin luottamustehtävissä Aarne Sariola oli mukana vuosikymmeniä.

Stenroth sukuseura muistaa suurella kunnioituksella Aarne Sariolaa, sillä hänellä oli suuri merkitys sukuseuran perustamiselle. Hän oli työryhmän puheenjohtaja, joka valmisti sukuseuran säännöt Suomenlinnan sukukokoukselle vuonna 2000 ja hän toimi alkuvuosina yhdistyksen rahastonhoitajana. Juristina hän hallitsi yhdistyksen sääntöjen valmistelun ja pankinjohtajana sen taloudenhoidon.

Leila Korvenkoivu poissa

Leila Korvenkoivu (Kvartetto N 1009) siirtyi tästä ajasta iäisyyteen 20.4.2015 lyhyen vaikean sairauden uuvuttamana. Hän oli Nilsin sukuhaaran Nivalan Stenrotheja, viiden veljeksen ainoa sisar. Hän oli syntynyt 8.4.1960. Stenroth suku ja sukuseura olivat Leilalle hyvin rakkaita. Hän toimi sukuseuran hallituksessa vuosina 2006-2010 ja viestintätoimikunnassa vuodesta 2006 kuolemaansa saakka. Hänellä oli aina ideoita sukuseuran toiminnan edistämiseksi. Lämminhenkisellä olemuksellaan hän luotsasi hienosti vaikeitakin keskusteluja sukuseuran parhaaksi.

Hän oli tiedottamisen ja tietotekniikan osaaja ja hänen ansiostaan sukuseuran kotisivut uudistettiin. Sivuja hän hallinnoi aina sairastumiseensa, syksyyn 2014 saakka. Leila toimi 34 vuoden ajan Opintotoiminnan Keskusliitossa, viimeksi tietohallintopäällikkönä. Hän oli työyhteisönsä avainhenkilö monipuolisen osaamisensa vuoksi.

Marjatta Salonen ja
Marketta Stenroth

Toini Puupponen im memoriam

Toini Puupponen (Kvartetto K 1198) syntyi kesäkuun 27. päivänä 1918 Tampereella rehtori Antti Puupposen perheen nuorimmaisena. Vuonna 1937 hän valmistui ylioppilaaksi Helsingin Suomalaisesta Yhteiskoulusta. Koska toiveena oli saksankielen opettajan ura, hän lähti opiskelemaan saksaa Itä-Preussiin Nikolaikenin pikkukaupunkiin. Kun Toini täytti 20 vuotta, isäntäperhe yllätti vieraansa järjestämällä suuret syntymäpäiväjuhlat. Suomeen lähettämässään kirjeessä Toini kuvaili ”päiväänsä julkkiksena”: ”Täällä pannaan paljon suurempaa painoa syntymäpäiviin kuin meillä. Salin pöydällä oli aito itäpreussilainen asetelma, ihania ruusuja ja neilikoita maljakoissa ja lahjat. Koko perhe oli juhla-asussa.”

Toini valmistui Helsingin yliopistosta filosofian kandidaatiksi 1945 ja maisteriksi 1950. Hän toimi Tampereen tyttölyseon saksan kielen lehtorina. Hän oli vaativa mutta pidetty opettaja, joka vuosikymmeniä kävi aktiivista kirjeenvaihtoa monien entisten oppilaidensa kanssa.

Toini oli vakaumukseltaan lämminhenkinen kristitty. Hän oli avarakatseinen ja huumorintajuinen ja suhtautui ymmärtäväisesti lähimmäisten heikkouksiin. Sukuun liittyvät asiat olivat Toinille erityisen tärkeitä. Perinnöksi hän jätti runsaan arkiston kirjeenvaihtoa, valokuvia ja muita muistoja suvun ja laajan ystäväpiirin elämästä.

Maaria Puupponen

Kenraalimajuri Juhani Ruutu - alueellisen puolustuksen suunnittelija poissa

Kenraalimajuri **Kaarle Juhani Ruutu** (Kvartetto K 798) kuoli 93-vuotiaana Lahdessa 18.8.2015. Hän oli syntynyt 6.7.1922 Helsingissä. Kenraalimajuri Ruutu oli keskeisessä asemassa alueellista puolustusta suunniteltaessa. Silloinen majuri Juhani Ruutu esitteli alueellisen puolustuksen presidentti Urho Kekkoselle. Esityksen päätyttyä Kekkonen kysyi karttaa osoittaen: ”Mitä tapahtuu, jos minulta katkeaa yhteys tähän osaan maata?” Tähän Ruutu vastasi: ”Savo-Karjalan sotilaslääninkomentaja johtaa siellä itsenäisesti taistelua, kunnes yhteys taas saadaan.” Kekkosta vastaus tyydytti.

Nuori 19-vuotias reservin vänrikki Ruutu joutui oppimaan johtamisen taidon sodan ankarassa koulussa jatkosodan alkaessa. Pitkän sotilasuran aikana Juhani Ruutu korosti johtamisessa esimiehen esimerkkiä alaiselle, alaisten tukemista ja luottamusta.

Juhani Ruutu oli laajasti kiinnostunut kulttuurista ja historiasta. Luonnonsuojelua hän toteutti jo 1950-luvulla myymällä yhdessä vaimonsa Sinikan kanssa pääosan Pulkkilanharjua Metsähallitukselle. Juhani Ruutu halusi kauppakirjassa Pulkkilanharjun nimettäväksi luonnonhoitometsäksi. Tästä alkoi muotoutua nykyinen Päijänteen kansallispuisto.

Yrjö Juhani Ruutu

Muistamme myös

Terttu Helena Malinen,
os. Masalin (Kvartetto S 451).
Syntynyt 5.7.1943
kuollut 19.9.2015

Aarre Vilho Ensio Virtanen
kuului Saran sukuhaaraan.
Syntynyt 24.6.1924 Nastola,
kuollut 21.12.2014 Lahti.

Harri Johan Evald Boman
(Kvartetto N 339).
Syntynyt 8.1.1957 Helsinki,
haudattu 6.6.2015 Porvoo

Jukka Tapani Pyötsiä
(Kvartetto N 382)
Syntynyt 20.4.1949 Helsinki,
kuollut 10.8.2015 Espoo

Korkeakoulun lehtori
Erkki Lautsila (Kvartetto K 1406)
syntyi Lück-nimisenä,
sukunimenmuutos 1936.
Syntynyt 6.4.1930 Oulu,
kuollut 30.12.2014 Espoo

Psykologian emeritusprofessori
Johan Magnus von Wright
(Kvartetto K 1153)
kuoli 30. huhtikuuta 91-vuotiaana rakastamallaan Mågsholman saarella Kemiönsaaressa. Hän oli syntynyt 31. maaliskuuta 1924 Helsingissä.

Venäjän kirjallisuuden professori
Harold Bedford
kuoli Kanadassa 6.11.2015.
Hänen puolisonsa on Aune Hannele os. Malmio (Kvartetto H 900), joka kuuluu sukuun äitinsä Inkeri Stenrothin kautta.

Oikaisuja

Kivenjuurien viime numerossa oli virheellinen kuolinilmoitus. **Riitta Salmenkivi-Leinonen** otti itse yhteyttä toimitukseen ja pyysi oikaisemaan ja selvittämään asiaa. Kivenjuuret-lehti ja Stenroth-sukuseura ovat äärimmäisen pahoillaan tästä vakavasta virheestä. Pyydämme anteeksi. Virhe korjattiin heti lehden verkkoversioon. Virheen synnyn tapahtumaketjua ei ole valitettavasti pystytty täysin selvittämään. Kiitos Riitta Salmenkivi-Leinoselle rakentavasta palautteesta ja ymmärtäväisestä suhtautumisesta.

Viime lehdessä oli myös toinen virhe kuolinilmoituksissa: **Jaakko Johannes Stenroth** (Kvartetto Nils, 431). Kuolinpäivä oli virheellinen. Jaakko Stenroth kuoli 26.12.2014, ei 26.11.

Oikaisuja Kvartettoon – Saran sukukirjaan

Korjaus Stenrothien Kvartetto - Saran sukukirjaan:

Taulu S 1537A on aiheeton. Kyseessä on isänpuoleinen serkku, eikä näin ollen kuulu Stenroth-sukuun. Ulf Lars von Bruun-Riegels (s. 1927) on Paul Arne von Bruunin (s. 1892) veljen Curt Ole von Bruunin (s. 1896) poika.

Sivun 86 artikkelin Johan Lyra ovat kirjoittaneet Helena Nyberg ja Kaarina Lyra, ei Lyyra, kuten kirjaan on virheellisesti painettu. Tekstissä sukunimi on kirjoitettu muutamissa kohdin väärään muotoon Lyyra. Kyseessä on kuitenkin Lyra-suku.

Liisa Sjöblom (toim.)

Stenroth-suvun edustajalle vuoden 2015 Kristillinen kirja -palkinto

Jukka Sariola: Ystäväni Seija – kutsumuksena Afganistan.

Kirja kertoo vuonna 2014 Afganistanissa surmansa saaneen Seija Järvenpään ja Jukka Sariolan (Kvartetto, Henrikin sukuhaara, 842) ystävyydestä. Tapahtumat etenevät vuosikymmenten takaa Seijan elämän viimeisiin hetkiin.

Valinnan teki kansanedustaja Jutta Urpilainen. Hän perustelee valintansa seuraavasti: “Kirja on poikkeuksellisen avoin ja rehellinen kuvaus ystävyydestä. Samalla se piirtää mielenkiintoisella tavalla rohkean ja vahvan kutsumuksen omaavan Seijan elämänkaaren. Tämä vaikuttava tarina ansaitsi tulla kerrotuksi.”

Tulevaa ohjelmaa

Seuraa myös stenroth.net

Tervetuloa Stenrothien adventtitilaisuuteen

lauantaina 28.11.2015 klo 15 -17 Helsingin seurakuntien Annankulmassa Annankatu 14 D.

Tarjoilun vuoksi pyydämme ilmoittautumaan keskiviikkoon 25.11. mennessä jan.sundman@pp3.inet.fi.

Sisään pääset toki ex tempore, jos olet kulmilla.

- Tarjolla joulupuuroa ja muuta jouluhyvää.
- Jouluevankeliumi, diakonissa Marja Aho (K1466)
- Adventtihartaus, pastorit Kaisa ja Erkki Halme (K1415)
- Laulamme Sibeliuksen säveltämiä virsiä ja joululauluja Vanhankirkon kanttorin Risto Pulkamon (H759) kanssa.

SukuJutut-seminaari lauantaina 19.3.2016

Paikka Hotelli Cumulus Hämeenlinna, Raatihuoneenkatu 16 13100 Hämeenlinna.

Koska Stenroth-suvun sukutietokanta siirtyy SukuJutut-sukututkimusohjelmaan, järjestämme ohjelmaan perehdyttämistapahtuman asiasta kiinnostuneille suvun jäsenille.

Ohjelman käyttöoikeus on henkilökohtainen.

Katso lisää www.sukujutut.fi

Ilmoittautuminen 5.3.2016 mennessä ohjelmaräätälille jan.sundman@pp3.inet.fi tai tekstiviestillä puh. 040 835 7397.

Tervetuloa!

OHJELMA

9.30 Tervetuliaiskahvit
10.00 SukuJutut ohjelman esittely
12.00 Lounas
13.30 SukuJutut-koulutus jatkuu
15.00 Kahvitauko
15.30 Sukututkimustyön vertailua ja kuulumisia

Keskustelua sukututkimustyön ongelmista
Ota oma tietokoneesi mukaan. Kokoustilassa videotykki ym. ja internet-yhteys.

Osallistumismaksu 40 euroa sisältää lounaan ja päiväkahvit. Maksu eräpäivään mennessä sukuseuran tilille FI32 313 1300 1246594.

Saga Siukonen (H819), kuvassa 2½v, osasi jo putata.

Stenroth Golf Open 2016

Haluatko osallistua Stenroth Golf -kisaan vuosikokoustapahtuman yhteydessä? (ks. ilmoitus tapahtumasta sivu 18)

Stenroth Golf Open 2016 on mahdollista järjestää vuosikokoustapahtuman yhteydessä Laukaan Peurungan Golf-kentällä (noin 60 km).

Mahdolliset ajankohdat ovat 11.6.2016 aamupäivä tai 10.6.2016 iltapäivä.

Alustava ilmoittautuminen 20.12.2015 mennessä ja lopullinen vahvistus on 31.3.2016.

Lisätietoja voit kysyä ja ilmoittautumisesi ottaa vastaan Harri Siukonen harri.siukonen@triofloor.fi ja puh. 050-555 1247

Jos 10 osallistujaa minimissään innostuu ja ilmoittautuu mukaan, kisa järjestetään.

Reippaasti mukaan uudet ja entiset golfaajat!
Kutsuu SGO ja Harri

Oletko Sinä seuraava upean SGO -pokaalin haltija?

Stenrothien vuosikokoustapahtuma Saarijärvellä 11.–12.6.2016

Paikka: Hotelli Summassaari
Summassaarentie 180
43100 Saarijärvi

Saarijärvi liittyy monin sitein Stenroth-sukuun. Sukutapahtumassa saamme tietää esimerkiksi, miten Kristina Krookin ja Erik Stenrothin elämänpolut yhdistyivät perheeksi ja millaista oli nuoren parin elämä 1700-luvun Saarijärven pappilassa. Saamme kuulla monista Saarijärvellä toimineista Stenroth-papeista, joista yksi liittyi J.L. Runebergiin.

Alustava ohjelma

LAUANTAI 11.6.

11.30 alkaen lounas
13.00 Stenroth-viirin nosto
13.30 Tervetuloa Saarijärvelle, Mikael Palola (Kvartetto N 538), Kuntayhtymä Saarikan johtaja

Saarijärven pitäjän pappeja Stenroth-suvussa, Anders von Bell (Kvartetto H 737) sukututkija

14.45 kahvitauko
15.30 Runeberg Saarijärvellä, Juhani Salo Keski-Suomen Masalinit
17.00 Kilpailuja aikuisille ja lapsille
18.00 Sukuseinän äärellä, oppaina kunkin suvun asiantuntija
19.00 Ohjelmallinen illallinen

SUNNUNTAI 12.6.

8.00 alkaen aamiainen
10.00 Jumalanpalvelus Saarijärven kirkossa
11.30 Vierailu Säätyläiskotimuseo Kolkanlahdessa, missä J. L. Runeberg asui
12.30 lounas
13.30 Vuosikokous

» Katso myös ohjelman mahdollisia muutoksia ja tietoja kulkuyhteyksistä www.stenroth.net.

Tilaisuuteen pyritään järjestämään myös kuljetus Tampereen rautatieasemalta.

LISÄTIETOJA
jan.sundman@pp3.inet.fi tai puh. 040 835 7397

Tyylikäs Stenroth-isännänviiri ja -pöytästandaari

Suunnittelu kuvataiteilija Vesa Toukomaa

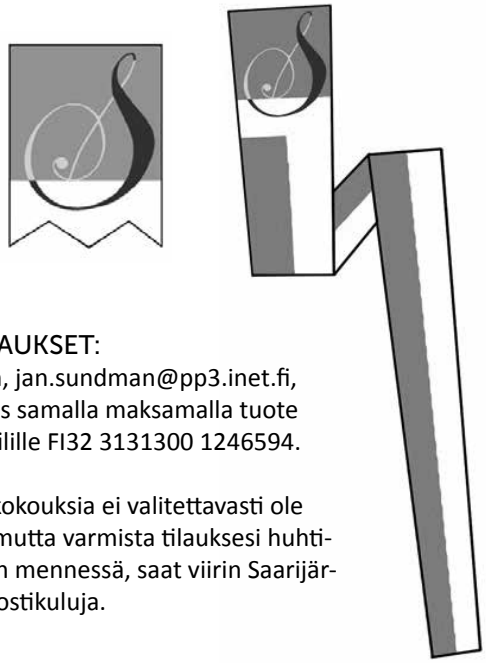

ISÄNNÄNVIIRI
Koko: 40 x 400 cm
Materiaali: 100 % kiiltäväkuituinen polyesterineulos, johon pintalika ei pinty, pikalukko messinkiä

Hinta: 70 €
+ 10 € postituskulut

PÖYTÄSTANDAARI
Koko: niklattu salko 45 cm korkea, marmorijalusta 13x13x3 cm
Materiaali: polyesteriä

Laatta: Lisätilauksena laatta marmorijalustaan. Toimitetaan halutulla tekstillä kaiverrettuna.

Hinta: 35 €
+ 10 € postituskulut

NIMIKELAATTA
Hinta: 8 €, merkkimäärän mukaan,
esim. ”Stenroth sukuseura ry” laatan hinta on 11 €.

VIIRIEN TILAUKSET:
Jan Sundman, jan.sundman@pp3.inet.fi, vahvista tilaus samalla maksamalla tuote sukuseuran tilille FI32 3131300 1246594.

Ennen vuosikokouksia ei valitettavasti ole toimituksia, mutta varmista tilauksesi huhtikuun loppuun mennessä, saat viirin Saarijärvellä ilman postikuluja.

» *Huom. merkitse tilaukseen: nimi, yhteystiedot ja kpl-määrät.*

Kivenjuuret kattavasti verkossa

Kivenjuurien kaikki numerot löytyvät nyt helposti osoitteesta

www.stenroth.net/julkaisut/Kivenjuuret

Kaksi kertaa vuodessa ilmestyvään lehteen on koottu vuodesta 1997 alkaen kattavasti ja kiinnostavasti suvun menneisyyttä ja nykypäivää.

Jäsenmaksu 2016

Jäsenmaksulaskua ei lähetetä erikseen, maksaminen tapahtuu näiden tietojen pohjalta.

Maksu tilille: Handelsbanken
FI32 3131300 1246594.
Saaja: Stenroth sukuseura ry

Merkitse viestitilaan jäsenten nimet ja osoite sekä maksuvuodet, myös päätteellä tai automaatilla maksaessasi.

Jäsenmaksu: 2014 (jos vielä maksamatta) ja 2015 on 20 €/vuosi, nuorisojäsen 0 €. Eräpäivä 31.1.2015.

Sukuseuran sääntöjen mukaan jäsen, joka ei ole maksanut jäsenmaksua kahteen vuoteen, katsotaan eronneeksi.

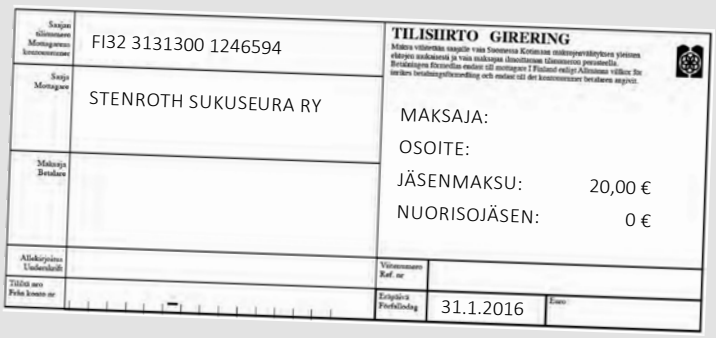

Palautusosoite:

Liisa Sjöblom
Pätsiniementie 9 A 7
37800 Akaa

Port Payé
Finlande
228829
Itella Posti Oy

ECONOMY

Itella Green

Uusi sukukirjasarja ilmestynyt

Stenrothien kvartetto

Stenroth-suvun jokaisesta sukuhaarasta Katarinasta, Henrikistä, Sarasta ja Nilsistä on valmistettu oma sukukirja tarinoineen ja sukutauluineen. Kirjasarja on jatkoa vuonna 2006 ilmestyneelle Stenrothien Intermezzo -sukukirjalle.

Toimituskunta: Sukuseuran historiatoimikunta ja suvun jäseniä.
Päätoimittaja Liisa Sjöblom ja taittaja Harri Salminen.

1 kirja	40 e	+ postimaksu	8 e
2 kirjaa	70 e	+ postimaksu	14 e
3 kirjaa	100 e	+ postimaksu	16 e
4 kirjaa	120 e	+ postimaksu	20 e

» Osta kirjasi tai koko sarja ja tiedät lisää suvustasi.

Ulkomaille eri postitusmaksu.

Tätä kirjaa on vielä saatavissa

Stenroth Intermezzo

Teos on arvokas tietolähde Stenroth-suvusta.

Nyt hinta 50 euroa,
sisältää toimitusmaksun.

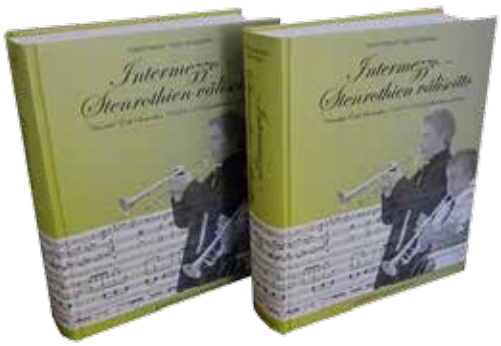

TILAUKSET: jan.sundman@pp3.inet.fi • Puh. 040 835 7397

www.stenroth.net